

Impressie

I love 99

Op naar het 100e

Afdelingsblad
van GroenLinks
Voorschoten

Vijfentwintigste jaargang nummer 3, september 2019

Colofon

Medewerkers aan deze Impressie: Albert Deuzeman, Daphne van Es, Michiel van Essen, Steef Harlaar, Monique Lamers, Marijke Kleijweg.

Ontwerp omslag: Steef Harlaar

Papierssoort: Sky®Laser A4 80gr, FSC mix, EU Ecolabel, Nordic ecolabel, ECF. Made in Sweden

De auteurs schrijven op persoonlijke titel, en vertolken niet noodzakelijkerwijs de opvattingen van GroenLinks Voorschoten.

Redactieadres: Michiel van Essen, Donklaan 27, 2254 AA Voorschoten, tel: 06 16804118. E-mail: mmvanessen@kpnmail.nl

Bestuur GroenLinks Voorschoten: Voorzitter: Marijke Kleijweg, Secretaris: Muriëlle van Sante, Penningmeester: Steef Harlaar, lid: Laurens van Nes, Corine Ilić.

Wethouder: Monique Lamers

Raadsleden: Johan van Rixtel, fractievoorzitter, Joop Bos, Albert Deuzeman en Paul 't Lam.

Burgercommissielid: Linda van der Zwaan

Commissieleden:

- Burger en Bestuur: Albert Deuzeman en Paul 't Lam
- Mens en Samenleving: Johan van Rixtel en Linda van der Zwaan
- Wonen, Ruimte en Groen: Joop Bos
- Algemene Regionale Zaken: Johan van Rixtel

Uiterste inleverdatum voor stukjes voor de Impressie: 29-11-2019

In Times New Roman 14

Mensen die geen lid zijn van GroenLinks kunnen zich voor 4 euro per jaar abonneren op een 'papieren' versie van deze Nieuwsbrief. De digitale versie is gratis. Aanmelden via

Inhoud

Colofon	1
Inhoud	2
Voorwoord	3
Fractieverslag september 2019	4
Werkgroep Groen picknickt Zero Waste	7
Huis der Zuchten.....	9
De kracht van duidelijkheid.....	11
Voor de derde keer lid... ..	14
 Stef's ei.....	16
Ja, ik word ouder, maar soms is dat best prettig... ..	17
Eitjes	19
Schoonmaakactie.....	20
Leden-Agenda.....	22

Voorwoord

Geachte Lezer,

Voor u ligt de 99^e uitgave van de Impressie. Een geheel andere dan de vorige, het thema nummer over vrijwilligers(-werk).

Dit is een wat bescheidener nummer, maar wel zeer sterk op Voorschoten en haar politiek georiënteerd.

Naast het Fractienieuws, verzorgd door de gehele fractie, is er ook de integrale Algemene Beschouwing van Albert Deuzeman: de Kracht van duidelijkheid. De redactie vindt dit hèt politieke statement van het jaar.

Daphne van Es verhaalt over de Zero Waste picknick van de werkgroep Groen en Steef Harlaar geeft zijn mening over het mogelijk verkopen van het Ambachts- en Baljuwhuis door de Gemeente.

Ondergetekende interviewt degene die het kortst op de ledenlijst staat: Tom Duijkers en Steef schrijft een alternatieve, maar een wel zeer actuele, liedtekst op “de Parel aan de Vliet”. Monique Lamers maakt duidelijk dat ouder worden ook voordelen heeft en tot slot staan er nog enkele Eitjes.....

Veel leesplezier en tot de 100ste Impressie,

Michiel van Essen

Fractieverslag september 2019

De zomermaanden waren voor de gemeenteraad een drukke tijd. Allereerst omdat er nogal wat ontwikkelingen waren op het personele vlak bij het gemeentebestuur. Zo werd bekend dat Pauline Bouvy-Koene na een periode als waarnemer nu kroonbenoemde burgemeester van Voorschoten zal worden. De fractie van GroenLinks is daar tevreden over, omdat zij de afgelopen jaren goed gefunctioneerd heeft en onze gemeente bovendien baat heeft bij enige continuïteit van bestuur. Het is daarom dan ook juist spijtig dat rond diezelfde tijd bekend werd dat wethouder Nanning Mol vertrekt naar de gemeente Laren, om daar burgemeester te worden. Dat is voor hem persoonlijk een mooie stap, die wij hem ook van harte gunnen. Het betekent echter wel dat er met Sjoerd van den Dool een nieuwe wethouder ingewerkt zal moeten worden op een aantal lastige en dynamische dossiers, in met name het sociaal domein. We hopen en vertrouwen erop dat de overdracht soepel zal verlopen. Voor de fractie van GroenLinks is daarnaast het vertrek van Daphne van Es als commissielid ingrijpend. Zij

heeft aangegeven dat de belasting haar te veel werd en de rest van de fractie heeft daar uiteraard begrip voor, maar zal haar scherpe inhoudelijke en organisatorische bijdrages missen. Naast al deze ontwikkelingen waren er gelukkig ook een aantal belangrijke onderwerpen waarop vooruitgang geboekt kon worden.

Kadernota en zwembad Het Wedde

Op politiek vlak lag het zwaartepunt in de zomermaanden bij de Kadernota. Dat document geeft de eerste contouren aan van de meerjarenbegroting opgesteld gaat worden. In de praktijk was het in Voorschoten tot voor kort vaak een technisch document met ramingen. In navolging van andere gemeenten is nu besloten om dit te veranderen.

De Kadernota beschrijft nu duidelijker de politieke keuzes die het college voorstelt en de behandeling van de Kadernota is gekoppeld aan de algemene beschouwingen. De reden

hiervoor is eigenlijk heel praktisch: omdat de begroting nog opgesteld moet worden, zijn er meer mogelijkheden om ook politiek te sturen.

GroenLinks is opgetogen over de Kadernota die uiteindelijk is vastgesteld. Daarbij is het belangrijkste wapenfeit natuurlijk de oplossing die kon worden gevonden voor zwembad Het Wedde, een belangrijk punt uit het verkiezingsprogramma van onze partij.

In deze Kadernota kon voor tien jaar financiering worden vrijgemaakt, waardoor de dreigende sluiting voor de afzienbare toekomst voorkomen is. Na die periode zal er wel een andere oplossing gevonden moeten worden.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook nog steeds consequenties van de financiële problemen van de afgelopen jaren. De Kadernota liet nog een tekort zien, waarvoor de afdeling financiën nog een oplossing zal moeten vinden, bovenop bezuinigingen die al

ingepland stonden. Zoals die op het subsidiebeleid, waar de onder het vorige college met de provincie afgesproken kortingen in het komende jaar in zullen gaan. Om de klap daarvan toch nog wat te verzachten heeft het college gelukkig al voorgesteld een fonds op te richten, dat organisaties in de komende drie jaar kan compenseren bij acute problemen.

Buitenplaats Beresteyn

Na vele jaren van plannen maken is de gemeenteraad akkoord gegaan met een wijziging van het bestemmingsplan Buitenplaats Beresteyn. Met deze wijziging wordt het mogelijk dat achter het hoofdgebouw drie appartementengebouwen komen. Het hoofdgebouw wordt gerestaureerd en gaat plaats bieden aan zorg voor ouderen met geheugenproblemen en het park wordt hersteld naar het oorspronkelijke ontwerp en wordt overdag publiek toegankelijk. Knelpunten zaten in dat één gebouw hoger wordt dan de geldende bouwhoogte en dat de eigenarenvereniging de optie had om het park te sluiten bij overlast. Voor het laatst gaat gelden dat dit alleen kan gebeuren als de gemeente hierbij betrokken wordt en mee instemt. Het te bebouwen oppervlak is veel kleiner

dan het oude bestemmingsplan aangaf en van echte hinder voor omwonenden door de hoogte is naar mening van de fractie van GroenLinks geen sprake en alles afwegend konden wij instemmen met het raadsbesluit.

Burgerparticipatie

Eén van de verkiezingspunten van GroenLinks is met het aannemen van de nota Burgerparticipatie dichterbij gekomen. Met deze nota wordt meer de ruimte geboden aan inwoners om mee te denken over nieuwe beleid en de uitvoering daarvan. Er is afgesproken dat er via pilots gewerkt

kan worden om zodoende ervaring op te bouwen en te leren wat wel en wat niet werkt.

Een mede door GroenLinks ingediende en aangenomen motie gaat ervoor zorgen dat er een taskforce komt van inwoners en de gemeente die adviseert over mogelijke pilots rond participatie en hier richting aan geeft.

Woelige herfst

Nu het zomerreces voorbij is, bereidt de gemeenteraad zich voor op een woelige herfst. Daarin verwachten we niet alleen een meerjarenbegroting, maar hopelijk ook wat meer duidelijkheid over de bestuurlijke toekomst, woningbouw en de gemeentelijke accommodaties. Het zal een inspannende periode worden, maar misschien toch ook wel een tijd waarin een aantal lastige punten aangepakt kunnen worden. Dan zou het zomaar kunnen dat we na afloop kunnen concluderen dat Voorschoten de weg naar boven weer gevonden heeft.

Albert Deuzeman

Werkgroep Groen picknickt Zero Waste

Met een lekker zonnetje erbij streek de werkgroep Groen op zondag 15 september neer in het Van Berkhoutpark. Doel: genieten van een zero waste picknick.

Nederland heeft een afvalprobleem

Door de sluiting van een aantal verbrandingsovens van het Afval Energie Bedrijf in Amsterdam, worden we met de neus op de feiten gedrukt: Nederland heeft een afvalprobleem. Nederlanders produceren jaarlijks zo'n 180 kilo restafval per persoon. Afval dat ooit geproduceerd is en uiteindelijk weer verbrand of gestort wordt.

Milieuvriendelijk is het overduidelijk niet, maar gelukkig is er een tegenbeweging gaande.

Zero waste

Bij Zero Waste gaat het erom te streven naar zo weinig mogelijk afval. Producten worden hergebruikt en gerecycled in plaats van weggegooid of verbrand. Het sluit hierbij aan bij het principe van een duurzame, gesloten kringloop.

In de praktijk begint Zero Waste vaak met het weigeren van plastic voor eenmalig gebruik en niet-biologisch afbreekbare producten, zoals plastic tasjes, verpakkingsmateriaal en rietjes. Neem bijvoorbeeld een eigen

koffiemok mee naar je werk en vraag de bakker je brood in een zelf meegebrachte katoenen broodzak te doen. Uiteindelijk begint Zero Waste vooral met meer bewustwording over afval!

Picknick

Om het concept van Zero Waste te bespreken en zelf te ondervinden, hield de werkgroep Groen een Zero Waste Picknick. De regels waren duidelijk: iedere deelnemer moest iets meenemen, zero waste én vegetarisch of veganistisch. Ook het servies en bestek mocht uiteraard niet van plastic zijn.

Paul had zelf brood gebakken en pruimenjam gemaakt. Het brood had hij meegenomen in een kunststof,

herbruikbare bak. De pruimenjam zat in een hergebruikt glazen potje. Pieter had een fruitsalade gemaakt en een sapje van de Odin winkel met onder andere wortel, sinaasappel, en gember. Ook de fruitsalade zat in een voedselcontainer en de fles van het sap was van glas, waar zelfs statiegeld op zat! Voor de gelegenheid had hij katoenen boodschappen zakjes gekocht, die zeker nog jaren meegaan. Joop had zichzelf flink uitgedaagd door een veganistische appeltaart te maken. De appels waren het makkelijkst. Meel en suiker zaten in een papieren verpakking. Maar toch een beetje afval van het drankkarton van de plantaardige melk (als ei-ervanger), dat tegenwoordig in Voorschoten wel via het plastic ingezameld wordt, en de verpakking van de plantaardige boter. De werkgroep besloot het door de vingers te zien, want de appeltaart was heerlijk! Naast de appeltaart had Joop koffie meegenomen in een thermoskan.

Ondergetekende had een aardappelsalade gemaakt en een fles appel-perensap gekocht. Aardappels en appel had ik gehaald bij de groenteman waarbij ik altijd katoenen zakjes gebruik. De rest van de ingrediënten zat in glazen potjes of kartonnen verpakking. Enige valkuil

was de peper, want de pepermolen was helaas wel gevuld met peperkorrels uit een plastic zak.

Uitdagingen

De uitdagingen zijn al een beetje duidelijk geworden. Veel ingrediënten zijn lastig te vinden zonder verpakking. Zeker producten die interessant zijn voor vegetariërs en veganisten, zoals plantaardige melk en vleesvervangers. Daarnaast blijft de vraag bestaan over wat uiteindelijk het beste is voor het milieu. Zo is glas bijvoorbeeld erg goed te recyclen, maar doordat het zwaar is, is de uitstoot van het transport hoger. De belangrijkste les is echter dat je met een beetje planning en voorbereiding een heel eind komt om je afval terug te dringen. En dat je dan ook nog erg lekker kan eten!

Met groene groet,

Daphne

Wil je ook meedoen met de werkgroep Groen? Neem dan contact op met Joop (joop@glvs.nl) of met Daphne (daphne@glvs.nl).

Huis der Zuchten

De puinhopen van acht jaar VVD/O.N.S. beleid zijn gigantisch: vooral financieel en organisatorisch zijn de gevolgen van die periode bijna onoplosbaar. Met alle moeite probeert het huidige college er grip op te krijgen. En helaas ziet ook dit college vooral oplossingsrichtingen in snoeien en saneren in de culturele en sociale sector.

Dat is op zich niet nieuw, dat gebeurt altijd en overal in gemeenteland. Kennelijk is er te weinig creativiteit of durf om in geheel andere richtingen te denken. Wegenonderhoud, betaald parkeren, geen subsidies meer aan prestigieuze bouwprojecten, noem ze maar, zijn mijns inziens gebieden waar nog wel wat op te verdienen valt.

Maar helaas, ook in Voorschoten zijn het de usual suspects die de financiële klap moeten verduren.

Een van de voorgestelde mogelijke bezuinigingen is het verkopen van het Ambachts- en Baljuwhuis. Het A&B-huis is het enige gebouw dat een eigen lemma heeft in de “canon van Voorschoten” (die canon werd vorig jaar nog vol trots door wethouder

Cramwinckel geopend) en daarin uitgebreid besproken wordt.

“In dit pand, het enige in de Voorstraat met een 17e -eeuwse gevel, werd niet alleen vanaf 1635 door de baljuw-schout van Voorschoten rechtgesproken, maar het was tegelijkertijd het “gemeentehuis”. Vanaf de 19e eeuw was het een particuliere woning. Het gemeentebestuur vergaderde toen o.a. in het Wapen van Voorschoten, totdat in 1926 het huidige gemeentehuis in gebruik werd genomen. In 1912 schonk de Heer van Duivenvoorde het Ambachtshuis aan de gemeente. Begin jaren ‘80 werd het Ambachtshuis met het naastgelegen Baljuwhuis gerestaureerd.”

“In 1795 verloor het Ambachtshuis als overblijfsel van “de oude regentenkliek” zijn functie. Het gemeentebestuur vergaderde vanaf die tijd weer in de oude herberg. Vanaf 1811 was het een burgerwoning. In 1870 werd H. A. Steengracht, Heer van Duivenvoorde, de nieuwe eigenaar en hij liet het in 1912 na aan de bevolking van Voorschoten.

Sindsdien bood het onderdak aan allerlei verenigingen en in de crisis van de jaren '30 was hier het stempellokaal voor werklozen.

<http://www.canonvanvoorschoten.nl/ambachts--en-baljuwhuis.html>

In de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw werden de commissievergaderingen van de gemeente steevast in de Ambachtszaal gehouden. Als trouwambtenaar heb ik daar een aantal Voorschotense paren in de echt mogen verbinden. De wereldwinkel was er in de zeventiger jaren gehuisvest. Op zolder worden al jaren vele tentoonstellingen georganiseerd.

Kortom: het A&B-huis werd en wordt gebruikt zoals de heer H.A.

Steengracht het denkkelijk bedoelde: ten nutte van (de inwoners van) Voorschoten.

Een hotel vestigen in het A&B-huis is dat niet. Voorschotenaren zullen niet snel in een hotel in hun eigen dorp overnachten: de gasten zullen vooral niet-Voorschotenaren zijn. En dat botst met de idee van de gift in 1912.

(Ik vraag me af of de erven Steengracht hier nog een rol in spelen: wordt de gift niet ongedaan gemaakt, als niet meer aan de voorwaarden

wordt voldaan? En krijgen die erven het pand dan wellicht terug? Ik zou het me zomaar kunnen voorstellen.

de wereldwinkel rond 1970

De gemeenteraad heeft ingestemd met een onderzoek naar de verkoop van het A&B-huis en dat is jammer. Nu nee zeggen is misschien niet heel erg netjes, maar toch hoop ik dat gemeenteraad en college lef hebben en nee zeggen tegen de uitverkoop van één van de echte parels van Voorschoten.

Steeff Harlaar

De kracht van duidelijkheid

Geachte voorzitter, raadsleden en
toehoorders,

In 1995 publiceerde de jonge jurist Barack Obama uit Chicago het boek “Dreams from my Father”. Hij beschrijft daarin zijn worsteling met identiteit en de frustratie met zijn ervaringen als zwarte man in Amerika. Op goed moment realiseert hij zich echter, schrijft hij: “Je mag dan vast zitten in een wereld waar je nooit voor gekozen hebt, maar je moet er nog steeds je stempel op drukken. Je blijft verantwoordelijk.”

Nadat Voorschoten onder het financieel toezicht vandaan kwam, was er optimisme over het afsluiten van een moeilijke periode. Helaas is de werkelijkheid weerbarstig gebleken. Ook vanavond bespreken we een Kadernota waarin we zoeken naar oplossingen voor nieuwe tekorten. Een situatie waar geen van ons voor gekozen zou hebben.

Dit doet niet af aan de grote inzet van het college, de raad – coalitie en oppositie – en ambtenaren om de zaken op orde te krijgen. In het afgelopen jaar werd doorgepakkt op langlopende dossiers, op keuzes die al te lang vooruitgeschoven waren.

Bijvoorbeeld de Leidseweg-Noord, de tweede ontsluitingsweg Krimwijk en binnenkort de herontwikkeling van Beresteyn. Besluiten die duidelijkheid geven en waarmee Voorschoten verder kan.

In deze kadernota komt daar zwembad Het Wedde bij. GroenLinks is erg tevreden met het voorstel. Het geeft zekerheid over de onmiddellijke toekomst en schetst een heldere route naar beslissingen op langere termijnen van vijf en tien jaar. Van belang is wel, schrijft ook het rapport “De waarde van zwemmen” dat de basis vormt voor het plan, dat de bestuurlijke lijnen helder worden. Daarover dienen wij dan ook een motie in met ons coalitiepartners.

Binnen het sociaal domein is voortvarend te werk gegaan met het opzetten van een Brede Welzijnsorganisatie en een nieuw subsidiebeleid. Beide zullen zich de komende jaren moeten gaan bewijzen en zullen dan wellicht bijgeschaafd moeten worden. Daarbij zullen wij het enthousiasme en de kennis van wethouder Mol ook zeker missen. GroenLinks zal in dit proces de vinger

aan de pols houden. Wij zijn blij dat in deze kadernota wordt voorgesteld om de Klijsma-gelden structureel vrij te maken voor armoedebestrijding. Dit geeft alvast een mogelijkheid om te helpen bij het opvangen van mogelijke onbedoelde effecten.

Blij zijn wij ook met de vaststelling van het Integraal Waterketenplan, als basis voor een inhaalslag op de achterstanden bij riolering. Een oplossing van het voornaamste knelpunt in de waterafvoer door het Hoogheemraadschap moet verdere mogelijkheden geven om wateroverlast in Voorschoten terug te dringen en de kwaliteit van het oppervlaktewater te verbeteren, ook met een steeds onstuimiger klimaat. Wij willen blijven zoeken naar ruimte om daarvoor eventueel aanvullende investeringen te kunnen doen. In een motie vragen wij om een overzicht dat helderheid kan scheppen voor de raad in de afwegingen die dat vergt.

Er zijn meer dossiers waarop die duidelijkheid gevonden moet worden. Specifiek op enkele thema's rond duurzaamheid, zoals de energietransitie, is nu een beleidsmatige inhaalslag nodig. GroenLinks vraagt het college om te kijken hoe dit op afzienbare termijn gedaan zou kunnen worden, zodat op deze onderwerpen ook concreet werk

verricht kan worden. Wij waarderen het in ieder geval dat de gemeente burgers nu al stimuleert om zelf initiatief te nemen op deze onderwerpen door wijkgerichte voorlichting. Volgens ons kan de gemeente haar faciliterende rol daarin nog wel uitbreiden. Daarom vragen wij het college in een motie om ook nu al te kijken naar de mogelijkheden voor een roulerend duurzaamheidsfonds, zoals ook afgesproken in het coalitieakkoord.

De uitdagingen zijn natuurlijk breder dan dit. Over de huisvesting voor cultuur na sluiting van het Cultureel Centrum is er al te lang onduidelijkheid. De invulling van de (sociale) woningbouwopgave moet binnenkort concreter worden. Te lage scheidingspercentages in het huishoudelijk afval zorgen nu voor oplopende kosten. Het ambtelijk apparaat moet verstevigd worden.

Dit alles speelt tegen de achtergrond van een kadernota en voorjaarsnota die een flinke opgave laten zien. Wanneer oplossingen daarvoor uitblijven, zal het volgens GroenLinks moeilijk worden om bijvoorbeeld de uitbreiding van de gemeentelijke handhaving te realiseren. Naast de in de kadernota genoemde richtingen, kunnen hopelijk systematische besparingen gevonden worden.

Bijvoorbeeld door de inzet van praktijkondersteuning rond jeugdzorg, of door regionale samenwerking op gemeentelijke bedrijfsvoering. Een kleinschaliger aanpak kan ook helpen, zoals de overdracht van groenonderhoud die wij gezamenlijk voorstellen in de motie snippergroen. De simpele vergelijking van bedragen in de begrotingsscan kan wijzen op verdere besparingen, maar wij willen die dan wel bespreken vanuit de bedrijfsmatige inhoud en dienen daarover een amendement mee in.

Een gemeentebestuur dat zich geconfronteerd ziet met deze opgaven,

in dit financieel zwaar weer, is niet benijdenswaardig. De afgelopen periode heeft echter laten zien dat het bestuur van Voorschoten beslissingen durft te nemen. Dat zij voor een moeilijk probleem als het zwembad een oplossing kan vinden. Dit Voorschoten durft haar stempel op de toekomst te drukken en neemt haar verantwoordelijkheid. En daar, voorzitter, mag zij zo nu en dan best trots op zijn.

Dank u wel.

Albert Deuzeman

Voor de derde keer lid...

De redactie had afgesproken dat een interview met degene die het kortst op de ledenlijst in Voorschoten staat de voorkeur zou hebben. Dat lukte meteen.

Tom Duijkers (1946) was direct bereid tot een gesprek en 2 dagen later zaten we aan de tafel in hun huis in de Vlietwijk. Ze blijken er al 12 jaar te wonen, het huis heeft een prachtige kamer in de voormalige Slagerij

Tom heeft er een, speciaal een door hem zelf gebouwde, geluidsbox met veel demping materiaal zodat hij ook

midden in de nacht saxofoon kan spelen. Jazz was en is zijn grote passie, hij heeft nog steeds les en speelde onder andere in een Big Band achtig orkest dat door Florence georganiseerd werd.

Hij kent de Vlietwijk behoorlijk goed en praat er met een warm gevoel over. Over hoe hij, met een paar anderen, met voor zijn gevoel zonder veel voorgeschiedenis, actief is geweest in overleggen met de Gemeente. Overleg over voorzieningen, de riolering, bus 45 en verzakkingen etc. Hij kijkt er met plezier op terug. Het begon met dat hij voor de vertegenwoordigers van de Vlietwijk een website bouwde waarmee hij goodwill kweekte bij bewoners en Gemeente. Hij kent het “klappen van de zweep” als het over de Commissies en de Raadsvergaderingen gaat, was daar met enige regelmaat te vinden. Toch ligt daar zijn belangstelling niet meer: “ik heb het geduld er niet meer voor”.

In zijn studententijd in Leiden, heeft hij ook in Voorschoten gewoond, aan de Raadhuislaan. Hij heeft zeer goede herinneringen aan het toen grote Wapen van Voorschoten met zijn biljarttafels en zijn sfeer. Later

woonde hij in een woonboot aan de Korte Vliet, die is er nu niet meer. Na zijn studie(klinische psychologie) heeft hij zich gespecialiseerd in “methoden en technieken”, heel veel statistiek en onderzoek. Daar heeft hij zijn werk van gemaakt, (toegepast) onderzoek doen, statistische analyses maken.

Met enige humor in zijn toon verteld Tom dat hij nu voor de derde keer lid is geworden van GroenLinks. In zijn studietijd was hij lid van de PSP, dat stopte na een paar jaar. Hij is ook een tijdje lid geweest van de PvdA, maar herkende zich niet meer in de standpunten van die Partij. Daarna was hij weer enige tijd lid van GroenLinks, wat ook weer stopte. Waarom is hij dan nu weer lid geworden? Tom: de aanleiding is het boekje “de mythe van het economisme” van Jesse Klaver. Hij verwoordt de oude linkse idealen op een heel eigen manier. Niet drammerig, geen klassenstrijd, Marxisme e.d.. Maar wel heel helder

en breed op een manier die direct aanspreekt. Veranderingen zijn nodig. Niet fanatiek, maar wel met urgentie. De toon is prettig en hij laat zien dat hij kennis van zaken heeft. Ik vond het een verademing. En dat verdiende steun aldus Tom.

Desgevraagd verteld hij dat het heel prettig wonen is in Voorschoten, dat het een ontspannen sfeer heeft. Zorgen maakt hij zich over een paar zaken: de groenstroken in de Vlietwijk die bebouwd dreigen te worden (“de groene longen van deze wijk”) en de sluiting van het Cultureel Centrum met al zijn zaken als het Filmtheater en de Jazz concerten. “ik ben niet meer van de ellenlange vergaderingen maar voor dat soort zaken zou ik wel in actie willen komen”.

GroenLinks Voorschoten heeft er een lid bij die heel goed weet wat van waarde is.

Michiel van Essen

Steef's ei

Er is een heusch Voorschotens dorpslied! Het heet “Parel aan de Vliet”. Schijnt al heel lang te bestaan, maar is onlangs gemoderniseerd door de Cultuurfabriek. Een paar weken geleden is het lied ten gehore gebracht bij de opening van de Cultuurmarkt.

De tekst doorlezende kan ik het moderne er niet echt uit halen, het lijkt mij meer een wat oubollige tekst uit de vijftiger jaren (“scheppend werk van nijv're handen”).

(<https://www.voorschotensekrant.nl/nieuws/cultuur/19792/parel-aan-de-vliet-in-een-nieuw-jasje>)

Ik heb de tekst maar eens realistischer gemaakt. Ik verwacht dat de fractie die bij de eerste gemeenteraadsvergadering meerstemmig ten gehore brengt.

“De Parel is niet meer wat hij was”

*Tussen weiden en de bossen
Ligt sinds eeuwenlange tijd,
't Vriend'lijk dorp van mijn verlangen
Woonplaats van gezelligheid.*

*Waar de oude klokkentoren
Over Voorschotens gebied,
Steeds zijn bronzen stem laat horen
Van de Parel aan de Vliet.*

*Klare taal spreekt het verleden
Dat het heden sterk verbindt.
Slopend werk van spilzieke handen.
VVD en ONS, eensgezind.
Die de tekorten deed groeien
En ons allen bitt're armoe liet
Waar RR en Dirk luis'trijk bloeien
Bloedt de Parel aan de Vliet*

*In dit oord der Lage Landen
Voelt men zich steeds minder thuis.
De verkoop van oude panden,
Zoals het A&B-huis,
Verdriet Voorschotens vrinden
In dit strijd- en aktielied
En doet hen allen verbinden
Tegen déze Parel aan de Vliet.*

*Daar wordt veel cultuur verdreven
Door college en gemeenteraad.
Waar bouwleges bovendreven
Tot Voorschoten nummer 1 staat.
Geen kerk- en kamerkoren
Vertolken nog hun meerstemmig lied.
Laat een ieder van zich laten horen
Redt de Parel aan de Vliet*

Ja, ik word ouder, maar soms is dat best prettig...

Eerst leek het toeval maar later leek er toch een patroon te zijn..

Ik heb altijd met plezier met trein en bus gereisd. Rustig zitten en je laten rijden, terwijl je veilig kunt nadenken en dagdromen...heerlijk. Heen en weer met de trein naar Groningen is precies goed om onderweg een detective uit te kunnen lezen. Soms heb je dan opeens erg leuke gesprekken met andere passagiers. Of is er opeens die persoon die je al jaren niet hebt gezien.

En dan het uitzicht: op weg naar Lelystad kijk je uit op de Oostvaardersplassen met als je boft een kudde, richting Friesland en Groningen zie je het land leger worden, richting Brabant zie je de constante in- en uitstroom van passagiers. En dan hoef je dus je stuur niet in de gaten te houden. Den Haag Eindhoven aaneengesloten en snel, met een koffie op je tafeltje. En Antwerpen .. alleen al om dit imposante station zou je er vaker naar toe willen treinen. En wat zijn die nieuwe sprinters mooi ... kunst eigenlijk. Ja, er vallen treinen uit en dat is vervelend. En soms moet je lang

wachten. En de treinen kunnen erg vol zijn zodat je staand tussen anderen strak je evenwicht probeert te houden. En soms moet je wel een stukje lopen. Maar tijdens spijstijden trein ik weinig en wat lopen is op zich niet verkeerd. Het compenseert ook enigszins de chocola die ik elders op de dag nodig denk te hebben. En auto's staan ook wel eens in files.

Met het ouder worden, komt er nog het plezier van ontmoetingen met mensen bij. Een paar jaar geleden liep ik met een grote tas de trap op bij een Sprinterstation in Zoetermeer toen een jonge man aanbod mijn tas te dragen. Enigszins gegeneerd sloeg ik het af: waarom zou ik een ander mijn last laten dragen? Maar daarna gebeurde het vaker dat jongeren mij aanboden te helpen. Of kreeg ik plaatsen

aangeboden in een volle bus: “Ik kan staan.” Dat vond ik wel hartverwarmend. En dat ik, terwijl ik zoekend om me heen keek op een perron, hopen ergens informatie te kunnen ontdekken over welke trein ik moest nemen, meteen de vraag hoorde “Kan ik u helpen, mevrouw?” ... geweldig.

Kennelijk is mij het klimmen der jaren goed aan te zien. Het zij zo. Maar daardoor maak ik kennis met een zeer behulpzame kant van de samenleving. Dat geeft vertrouwen in de mensen.

Ik word ook wel eens onterecht op hoge toon aangesproken omdat men denkt dat ik voordring, wat ik niet doe

- jullie kennen me. Of ik zit naast iemand met een constante dreun uit de oordoppen. Of ik hoor iemand ongevraagd intimiteiten delen met haar of zijn smartphone. Maar de positieve ervaring overheerst. De trein en de bus zijn toch wel de vervoersvormen waarin je anderen positief ontmoet.

Dus als ik denk aan de hilarische en ontroerende roadmovie *Planes, Trains and Automobiles* (1987), dan denk ik ook: Doe mij maar de *Trains*.

Monique Lamers

Eitjes

Eitje 1

D66 heeft voorgesteld de helft van de veestapel in Nederland af te schaffen. Daarmee is het stikstofuitstoot-probleem in een keer zo'n beetje opgelost. Nuttig voorstel. Jammer dat dezelfde voortvarendheid ontbreekt bij de aanpak van verkeer en vliegen. Daar wil deze semigroene autopartij zijn handen niet aan branden.

Eitje 2

Er is een oplossing voor al Voorschotens financiële problemen: Trump heeft nog wel wat geld over van de niet doorgegangene aankoop van Groenland. Als we Voorschoten nou eens te koop zetten. Wellicht is Trump geïnteresseerd. En Voorschoten uit de financiële zorgen.

Eitje 3

Een gemiddelde zoekopdracht op Google levert een uitstoot van zo'n 6,8 gram CO₂ op. Een bezoekje aan een website levert een CO₂ uitstoot op van 0,02 - 0,2 gram per seconde. In 2020 zorgen datacenters voor een hogere CO₂ uitstoot dan de luchtvaart.

De hele IT sector is zo ondertussen een van de grote vervuilers in de wereld. Hoe goed is het dat GroenLinks Voorschoten nog zaken digitaal doet?

Schoonmaakactie GroenLinks

Zaterdag 21 september heeft GroenLinks Voorschoten op World Cleanup Day met leden en sympathisanten weer een opruimactie gehouden, deze keer bij station De Vink en de nabije omgeving. Mede door deze opruimactie heeft de fractie van GroenLinks gemerkt dat het zwerfafval probleem in Voorschoten nog steeds nadrukkelijk aanwezig is.

Op weg naar station De Vink zagen we op meer plekken dat mensen bezig waren met het opruimen van delen van Voorschoten.

Oppervlakkig leek De Vink en de parkeerplaats aardig schoon te zijn, maar zodra we iets verder in de bosjes keken of bij het overige groen kwamen, bleek er heel veel zwerfafval aanwezig te zijn. Herkenbaar was ook dat het zwerfafval er al een lange tijd lag, het plastic viel vaak al uit elkaar. In de wijk achter De Vink was de oogst rondom de Zeven Provinciën gerust stevig te noemen. Vooral bij het groen rondom de parkeerplaatsen was heel veel zwerfafval te vinden, en ook hier lag dat er al een hele tijd.

Mede door deze zwerfafval opruimactie heeft de GroenLinks fractie gemerkt dat het zwerfafval nog in ruime mate te vinden is op de

straten van Voorschoten en vooral ook in de heggen en bosjes.

Statiegeld op kleine plastic flesjes en blikjes zou een grote verbetering zijn, maar dat is landelijk beleid, dat kan Voorschoten niet zelf regelen. Wij kunnen wel proberen te regelen dat inwoners hun plastic afval goed kwijt kunnen. Op de korte termijn zijn extra plastic containers dan ook heel gewenst, in combinatie met het vaker legen van die containers.

Deelnemers aan de opruimactie zagen dat de plastic afvalcontainer aan de Leidse kant van station De Vink is afgesloten, terwijl er in Voorschoten zeker behoefte is aan meer afvalcontainers. Raadslid Paul 't Lam merkt hierover op: "Het zou goed zijn als die container in Voorschoten geplaatst zou kunnen worden, zodat er een extra plek komt waar het plastic afval afgegeven kan worden. Wij zullen het College vragen te onderzoeken of dit mogelijk zou zijn." In de toekomst is het volgens GroenLinks verstandig om naar een situatie te gaan waarbij het plastic afval juist opgehaald wordt bij de inwoners thuis, terwijl het restafval dan door bewoners zelf weggebracht moet worden of opgehaald tegen betaling (diftar). Onder het mom van de vervuiler betaalt, stimuleren we zo het scheiden en hergebruik van afval.

De schoonmaakploeg

Leden-Agenda

Oktober	16-10	Groene borrel
	17-10	Start cursus gemeentepolitiek
November	27-11	Algemene ledenvergadering
December		
Januari 2020	11 of 12	Nieuwjaarsbijeenkomst
Februari	12	Valentijnsdag. Rond deze dag uitreiking Groene Valentijn
	26	Algemene ledenvergadering
Maart	18	Groene borrel
April		
Mei	13	Groene borrel
Juni		
Juli	5	Groene borrel

Dit is de agenda voor zover nu bekend. Er zullen in de praktijk nog activiteiten bij komen.

Kijk hiervoor en voor meer details op de website:

www.voorschoten.groenlinks.nl/agenda